

https://pidruchniki.com/1414102541951/turizm/vikoristannya_karstovih_pecher_dlya_speleoturizmu_speleoterapiyi_inshih_tsiley

4. Фітотерапія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://trembita.in.ua/index.php?page=fito>

УДК 338.486.5(043.2)

Гурак Д.І., Медвідь Л.І.

*Мукачівський державний університет
м. Мукачево
me_lar@ukr.net*

ПЛАНУВАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ТУРИСТИЧНО- РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

Розвиток туристичної діяльності зумовлює підвищення уваги до питань планувальної організації туристичного простору, особливо в умовах міського середовища. Значну потребу у розвитку туристично-оздоровчих та туристично-розважальних об'єктів відчують великі міста.

Особлива увага сьогодні приділяється комплексній організації рекреаційно-туристичного простору на регіональному рівні та рівні містобудування з урахуванням сучасних вимог до проведення організованого активного відпочинку населення. Зокрема, це відмічено у Схемі планування території Закарпатської області на період до 2031 року, де одним з пріоритетних напрямків визначено розвиток рекреаційно-туристичного простору [1].

Рекреаційно-туристичний простір є частиною географічного простору, зокрема фізично-географічного, суспільного, культурного, економічного просторів, у межах якого відбуваються організовані туристичні заходи, події та явища. Туристичний простір має свою структуру та внутрішню організацію, що складається з «первинних» та «вторинних», які зумовлюють задоволення рекреаційно-туристичних потреб людини [1].

«Первинними елементами» туристичного простору є наявні природно-рекреаційні ресурси, а саме: ліси, луки, гірські утворення, водні об'єкти тощо. «Вторинні елементи» – це різноманітні споруди й устаткування технічної та організаційної інфраструктури.

Структура туристично-рекреаційного простору залежить від можливих видів активного відпочинку, його сезонності, тривалості, масовості та інших факторів, які здійснюється у вигляді добового, тижневого, сезонного та річного рекреаційних циклів [3].

Активний відпочинок розподіляється за сезонами. Серед літніх видів активного відпочинку виділяють кінні та пішохідні прогулянки, пішохідний туризм, велосипедні прогулянки, фотополювання, водні спортивні заняття, рибальство, підводне полювання тощо. Серед зимових видів – пішохідний туризм, лижний та гірськолижний туризм, фотополювання, рибальство, катання на ковзанах та лижах тощо. Деякі види активного відпочинку є універсальними і можуть здійснюватися як влітку так і взимку, наприклад, туристичні походи, екскурсії, рибальство тощо. Сезонність відпочинку є важливим фактором, який впливає на планування рекреаційного-туристичного простору, адже останній має забезпечувати цілорічне функціонування території, створювати умови для повноцінного відпочинку людей на основі варіантності надання послуг.

Структура рекреаційно-туристичного простору має рівневу організацію та охоплює територію регіону, району та зони. Організація повноцінного рекреаційно-туристичного простору формується системою «людина – природа – архітектура» яка ґрунтується на принципах гармонійної інтеграції природних і штучних компонентів та екологічного зонування [2]. Планувальна організація туристично-рекреаційного простору здійснюється у такій послідовності:

- стратегічний розвиток генерального плану з виділенням певної території для організації рекреаційно-туристичного простору;
- визначення потреб і можливостей розвитку транспортних та інженерних зв'язків;

- територіальне зонування туристичного простору з визначенням його загальних та зональних функцій;

- розробка проекту детального планування території: проектування стаціонарних і мобільних споруд для перебування туристів; споруд, призначених для організації активного відпочинку; розробка туристичних маршрутів, інженерне й технічне оснащення території тощо.

Організація відпочинку в межах туристично-рекреаційного простору передбачає виділення таких функціональних зони: житлової зони, зони активного відпочинку, зони громадського харчування, зони прогулянок та дитячої зони.

Планувальна організація туристично-рекреаційного простору передбачає організацію відпочинку з урахуванням його сезонності та забезпечення варіативності видів розваг і занять та планування туристичних маршрутів. Ключовим напрямком у розробці організаційно-планувальних рішень є розробка ефективної архітектурної моделі рекреаційно-туристичного простору для відпочинку з урахуванням природних умов та потреб населення. Така модель має утворювати єдиний простір, де всі елементи функціонально взаємопов'язані та відповідають принципам екологічності, природної цілісності та гармонійності.

Список використаних джерел

1. Схема планування території Закарпатської області // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://carpathia.gov.ua/storinka/shema-planuvannya-terytoriyi-zakarpataskoyi-oblasti>.

2. Лукьянова Л.Г., Цыбух В.И. Рекреационные комплексы: Учеб. пособие/ Под общ. ред. В.К. Федорченко. – К.: Вища шк., 2004. – 346 с

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>